

Kmetijski list

Glasilo „Samostojne kmetijske stranke za Slovenijo“.

Naročnina:

celoletno Din 20—
pololetno Din 10—
triletno Din 5—
posamezna številka Din 1—

**Kmet pomagaj si sam,
in svoje stališče v državi
uravnaj si sam!**

Inserati:

malí oglaš do 9 petít vrst & Din 150
večji inserati od 10 petít vrst naprej & Din 2—
notice, izjave, poslano, reklame petít vrsta & Din 3—

Uredništvo in upravnništvo lista je v Ljubljani, Kolodvorska ulica 7. v hiši „Ekonom“.

Umik SLS.

Lekcija učitelja je pomagala. Gospod dr. Korošec je poslušal dr. Sušteršiča in sam razložil političen položaj vodstvu SLS. In razložil ga je tako, da je padla še sveža grožnja o odhodu Jugoslovanskega kluba iz skupščine v vodo in da je bil iz hujskarije logično sledeč korak zavrženi.

Čeprav nam daje korak SLS obilo prilike, da bi ga strankarsko izkoristili, vseeno nočemo tega storiti, temveč pravimo le, da je imel dr. Korošec vsaj enkrat prav, namreč sedaj v Celju, ko je nastopil proti ekstremnim hujskaštvu, dasi se hujskaštva samega ni mogel popolnoma osvoboditi, kakor dokazuje ravno njegov govor najbolje.

Toda kot Slovenci in Jugoslovenci pozdravljamo odločitev SLS, ker je bila s tem odvrnjena usodopolna poostreitev položaja, ki bi nas mogla resno približati tudi katastrofi — amputacije, če bi obveljalo mnenje onih političnih radikalnih klerikalcev, ki bi hoteli kar tja v en dan zrušiti vse mostove, ki so za sporazum z Beogradom potrebni.

Med voditelji SLS je vendar enkrat zmagala treznost in to nas veseli, pa čeprav dobro vemo, da ni ta treznost nastala iz idealnih ozirov do blagrá celote, temveč vsled zadržev, v katere je zabredla SLS vsled svoje »sijajne« politike.

Toda ko pozdravljamo umik SLS, pa se nam nehoté vsiljuje vprašanje: kaj pa je bilo treba preje toliko grmenja, kaj pa je bilo treba toliko hujskarije, če so znali generali SLS že v naprej, da ne bodo izvajali zadnjih posledic hujskarije, če so sklenili že v naprej, da bodo ostali sredi pota?

Ali ne bi bilo stokrat pametnejše, da bi SLS že prej prenečala pravilno svoje moči in da bi popustila že prej, na vsak način pa vsaj tedaj, ko je mogla preprečiti nove davke ali pa jih vsaj omiliti. Ali ni v tem fatalna nerodnost politike SLS, da se izvrši njen umik ravno tedaj, ko se vse razburja zaradi kuluka in novih davkov? Ali ni dokaz politične neoposobnosti v tem, da mora SLS popustiti, ne da bi s tem dosegla kakih koristi in da ni njen umik drugo ko blamažno dokumentiranje polit. neoposobnosti in zato tudi nespretnosti SLS?

Te senčne strani klerikalnega umika nas seveda ne bole. Pač pa

obžalujemo, da se ni znal izvršiti umik niti tako, da bi imela od njega vsaj država svojih koristi. Nasprotno. Način, kakor je bil sklenjen ta umik bo samo še povečal težave našega notranjega življenja. Edino, kar je bilo na poziciji SLS simpatično, je bilo to, da je vsaj dajala možnost, da se radikale prisili k revidiranju njih prekomernih aspiracij. Tudi to možnost je sedaj SLS zaigrala, ker po govoru dr. Korošca, ki je utemeljeval umik, bodo radikali čisto pravilno sklepali, da se je SLS zbalá, ne pa da se je žrtvovala prosperu države. Samo z žrtvijo pa je mogoče izzvati protizrtev, nikakor pa ne z bojaznijo.

In vendar bi SLS svojo bojazen prav lahko prikrija in po uvodnih besedah dr. Korošca bi mogli to tudi pričakovati. Vsaj je pričel dr. Korošec svoj govor z opisom zunanjega položaja naše države in njegov opis je jasno naglasil, da imamo okoli sebe same nasprotnike, celo strasne sovražnike. Kaj bi bilo vendar doslednejše in logičnejše, kakor če bi dejal dr. Korošec: »Domovina je v nevarnosti, pustimo za hip strankarske boje!« Vsaj odvisi od njih ravno sedaj usoda Reke. Toda dr. Korošec ni tega storil, temveč je pustil logiko na cedilu in povdaril, da dosežemo Slovenci ta cilj le na ta način, če se zvežemo z vsemi federalisti in avtonomisti države. In to je izvajal oni dr. Korošec, ki je v istem govoru dejal, da hoče od nikogar neokrnjeno Slovenijo. Če pa že človek govori o neokrnjeni Sloveniji, potem pač mora misliti ne na Prekmurce, temveč na Korošce in Primorce in tedaj ima dvakrat prav, če reče: »Domovina je v nevarnosti, pustimo strankarske prepire, mi ostanemo iz patrijotizma v Beogradu.«

Samo ta doslednost bi prikrija klerikalno bojazen, samo na podlagi takšne doslednosti sklenjen sporazum bi bil državi v korist — pa tudi SLS.

Sklep vodstva SLS, da ne bo eksodus Jugoslovanskega kluba iz skupščine je sam na sebi hvale vredni, toda vsled motivov zaradi katerih je bil sklenjen, pa je brez vrednosti. In s stališča Slovenije in vse države to globoko obžalujemo, dasi vemo, da iz hujskarskega dela, treba upoštevati še to, da so bile v tej dobi gospodarske okrepitve izplačane ogromne svote, ki so za Bolgarsko naravnost fantastične. V francoskih frankih so bili izplačani vsi tuji kuponi tujih dolgov kar je znašalo 1.200.000.000 levov. Plačane so bile ogromne svote za vzdrževanje kontrolne komisije, nabavo premoga in živine, ki se je morala oddajati na račun vojne odškodnine in končno se je rešila cela vrsta obveznosti, ne da bi pri tem bila tudi le v najmanjši meri obremenjena Narodna banka.

To je plodonosno in sistematično delo, ki je dvignilo lev na divno višino. Pa to ni vse. Na konferenci reparacijske komisije je dosegel Stambolijski, da se zniža prvotno na 2500 milijonov zlatih levov določena vojna odškodnina Bolgarske na 550 milijonov in sicer naj plača to odškodnino Bolgarska šele tekom 60 let, do čim je bil prej določen rok 38 let.

Dalje je bil pod Stambolijskim sklenjen sporazum tudi z vsemi tujimi zasebniki in Bolgarska je prišla tako zopet do zaupanja tujine.

S splošno delovno dolžnostjo se je posrečilo, da je bila v vsaki vasi ustanovljena osnovna šola in da so bili štiri razrednim ljudskim šolam dodani še trije razredi gimnazije,

ozračja porojeni motivi ne morejo biti dobri.

Če je utemeljitev umika iz državnih ozirov slaba, pa je naravnost žalostna iz stvarnih ozirov. Vsa utemeljitev je le hoja mačke okoli vrele kaše in niti z besedo si ni upal v Celju poseči nikdo v bistvo stvari. Da, celo tako žalostno rečna je bila argumentacija gospoda dr. Korošca, da se ni sramoval svojega poloma v zadevi davkov in kuluka opravičevati z očitkom na tov. Puclja. Da bi sam šef Jugoslovanskega kluba priznal, da vseh 21 slovenskih klerikalcev ne zaleže niti za enega tovariša Puclja, pa v resnici nismo mislili. Poklon je pretirano velik.

V Celju sklenjeni umik je postavil SLS pred novo težko vprašanje. Ali bo v bodoče SLS dosledna umiku

in priplavala srečno v vlado, ali pa bo zatajila umik in se povrnila k prejšnjemu hujskaštvu in h kompromitujočemu zavezništvu z Radičem!

Po govoru g. dr. Korošca se bojimo, da bo krenila SLS na napačno pot, ker je v Celju že zmanjkalo poguma. Iz narodnih ozirov bi pač želeli, da bi še enkrat zmagala pri SLS treznost in v tem slučaju pač radi zatremo škodoželje, ko gledamo pri SLS politiko, ki mora koristiti le njenim nasprotnikom.

Pa morda bo to za narod še bolje in morda bi sklenjen umik v Celju samo pričetek neskljenjenih umikov SLS, ki ga bodo povzročili opeharjeni volilci.

Kajti ne kaznuje se v politiki le radikalna nepoštenost, temveč tudi klerikalna hujskarija!

Pašne pravice na Gorenjskem.

V zadnjem »Kmetijskem listu« je tov. Ažman objavil pomemben članek o pašnih razmerah na Gorenjskem. Iz tega članka se razvidi, da je predsedstvo planinskega odbora za radovljiški okraj v pravih rokah, ker bo to intenzivno delovanje predsednika rodilo najboljše uspehe. Ker je objubil, da bo sklical planinsko zborovanje in ker mi je veliko ležeče na tem, da se našim planincem že vendar enkrat da nazaj, kar je njih lastnina, opozarjam na sledeče:

Za zboljšanje sedanjih planinskih razmer je treba delati smoteno, stopnjo za stopnjo in kolikor se da, legalnim putem. Nikakor bi ne bilo na mestu, da se že takoj sedaj, ko še nimamo prave zakonite podlage, zahteva od države, da prepusti vse planinske pašnike zopet v prosto lastnino prizadetim upravičencem. S takojšnjimi prevelikimi zahtevami bi naleteli pri versem zakladu in pri centralnem oblastvu na prevelik odpor. Po mojem mnenju bi bilo za prvo silo najbolje, če se zaenkrat kategorično zahteva, da se na novo uredijo vse tiste planinske služnostne pravice, ki že obstoje od časa zemljiške odveze in uredbe zemljiških bremen, ki se je pred 70. leti izvršila na podlagi cesarskega patenta z dne 5. junija 1853, drž. zakon št. 130. Ureditev služnostnih pravic izvrši se lahko na podlagi odkupnega in novouredbenega deželnega zakona z dne 21. maja 1911, št. 2 iz leta 1912. Po tem zakonu se do danes ni moglo ve-

liko izvršiti, ker je bilo temu krivo vojno razmerje. deloma pa to, ker nimajo oblasti, ki imajo nalogo, da na novo uredijo vse take pravice, zadostno število osebja. Že to dejstvo naj zadostuje, da so imele oblasti pred vojno za Kranjsko in Slov. Štajersko 36 uradnikov, med temi šest pravnikov, šest strokovnjakov in 12 geometrov. Sedaj pa centralna oblast agr. operacijam vsako leto črta nekaj osebja tako, da je danes za Slovenijo samo še 10 uradnikov med temi en sam komisar, ki mora reševati vsa pravna vprašanja za agrarske operacije za celo Slovenijo. Ravnotako je tudi za zvedeniško službo en sam kulturni inženir. Da en sam jurist in en sam tehnični strokovnjak ne moreta delati čudežev, mora vsakdo uvideti.

Vsako pa, ki pozna novouredbeni in planinski zakon, pa mora priznati, da sta ta dva zakona za naše planince, ob pravilnem izvajanju, silno koristna in velikega pomena. Po primerem revidiranju teh zakonov bi se dalo veliko doseči za prizadete upravičence.

Moje mnenje je, da je nujno potrebno, da se v prvi vrsti uredijo vse tiste pašne servitutne pravice, ki še niso ugasle in da se šele potem zahteva, da se popravijo tudi vse tiste krivice, ki so se planincem zgodile v l. 1853 pri prvotni odvezi in uredbi zemljiških bremen. Ni pa zadosti, da imamo dobre zakone, temveč je potrebno, da se po istih hitro posluje.

Za ureditev pašnih pravic, bi bilo nastaviti takega pravnika, ki je domačin in kateremu so vse ondote razmere popolnoma znane. Obenem bi bilo nastaviti po enega kulturnega in enega gozdarskega strokovnjaka. Trije bi morali biti samo s tem delom zaposleni, ter bi morali biti praktični in delovni ljudje, ki bi delali iz ljubezni za pravično stvar. Vse delo bi se moralo poenostaviti, ves birokratizem in nepotrebno pisarenje bi moralo odpasti. Napraviti bi morali natančen delovni program in delokrog. Le na tak način bi prišli do hitrega in ugodnega uspeha. Planinski odbor bi moral gledati na to, da bi vedno sodeloval pri reševanju tako važnega dela in bi moral za to določiti svojega pooblaščenca.

Do danes je bilo sklicano radi teh servitutnih in pašnih pravic že nesteto enket, ki pa žalbog niso rodile nobenega uspeha. Kaj pomagajo dobri in nujni predlogi, če pa ni za taka dela potrebnega števila osebja.

Vsled tega je ambiciozno delovanje predsednika radovljiškega planinskega odbora le pozdravljati in je le želeli, da kolikor hitro mogoče skliče planinsko zborovanje, kjer naj bi vsak brez izjeme in ne glede na strankarsko pripadnost povedal svoje težnje.

Dobro bi bilo, da se med druge važne zahtevke stavi še sledeče:

1. Da se takoj brez odloga prične z intenzivnim delovanjem z ureditvijo služnostnih pašnih pravic in da se k temu delu pritegne planinski odbor.

2. Da se za ta namen takoj nastavi za planinska in servitutna vprašanja še en pravilnik, ki mora biti domačin in dva izvedenca, ki morajo biti stalno zaposleni samo s tem delom.

3. Centralne oblasti naj uvidijo upravičene zahteve planincev in naj takoj naroče šumarskim oblastvom, da morajo iti prizadetim upravičencem na roko.

4. Da verski zaklad in erar v gozdu tako gospodarita, da to ne bo v škodo živinorejcem in lastnikom servitutnih pravic.

5. Da se takoj prične izdelovati osnutek zakona, po katerem naj bi se popravile vse tiste krivice, ki so se zgodile našim planincem pred 70. leti, s takratno ureditvijo zemljiških bremen; tak zakon naj skupščina takoj vzame v pretres.

Delo kmetске bolgarske vlade.

800 MOSTOV, 3000 KILOMETROV CEST, V VSAKI VASI ŠOLO, 1500 POLGIMNAZIJ.

Bivši poslanik Bolgarske v Beogradu, g. Todorov je podal pred svojim odhodom iz Beograda uredniku »Sela« sledečo sliko o delovanju Stambolijskega.

»Ko je prišel Stambolijski na vlado, je našel Bolgarsko v katastrofalnem stanju. Razmere v deželi in odnošaji z drugimi državami so bili obupni. Po štiriletnem delu tega rojenega reformatorja se je Bolgarska popolnoma popravila in postala je zmožna, da vstopi v gospodarskem, ko tudi v političnem oziru v zajednico evropskih narodov in da razvije samostojno in napredno življenje.

Da najprvo navedem proračunske razmere. Pred 4 leti so znašali dohodki Bolgarske 1 in pol milijarde, izdatki pa 4 milijarde. Vsled modre in dosledne davčne politike Stambolijskega ni samo doseženo računsko ravnovesje že l. 1922 5 in pol milijard dohodkov in samo toliko izdatkov, temveč so bolgarske statistike prvič ugotovile, da je izvoz večji od uvoza. Da pa se dobi točna slika izvršene

tako, da je mogla vaška mladina obiskovati gimnazijo, ne da jej je bilo treba za to iti v mesto. Število teh malih gimnazij je bilo dvignjeno na 1500.

Z obveznim delom smo tekom 4 let zgradili 800 mostov, 3000 kilometrov cest, 1500 kilometrov železnice in celo vrsto vrtov, pašnikov in drugih melioracij.

Bolgarska agrarna reforma, ki je stopila v življenje preteklo leto, je povečala število malih posestnikov (in po njej ni mogel imeti nihče nad 30 hektarjev zemlje). Zemlja je bila od kmetov odkupljena po srednji ceni zadnjih 15 let. To je dalo produktivnosti zemlje tako velik razmah, da je bila agrarna reforma direkten vzrok za ozdravljenje gospodarskega življenja. V vseh vaseh so bile osnovane zadruge. Ni bilo vasi brez zadruge. To je treba naglasiti. Na ta način se je posrečilo, da je bilo čisto izločeno drugo posredovanje trgovskih podjetij in zlasti v zadnjem času so zadruge same izvažale tobak, rožno olje in druge pridelke. Nekatere zadruge okoli Plovdiva so bile celo tako močne da so mogle prevzeti elektrifikacijo doline Marice in da so stvorile takozvane vodne sindikate, ki so si nadeli nalogo, da z vsemi modernimi sredstvi dvignejo kmetijstvo

in sicer s pomočjo vodne sile in električne moči.

To je ogromno delo, ki je v kratkem času privedlo Bolgarsko do produktivne in neverjetne okrepitve gospodarskega življenja.

Na zunaj, pa sami veste, da smo znali povsodi si pridobiti prijateljev.

Tako uspešno je bilo delo kmetске vlade Stambolijskega in njegovih prijateljev!

Največji dobrotnik Bolgarske je bil Stambolijski, kljub temu je bil na zversk in zavraten način ubit od svojih nasprotnikov.

Toda maščevana bo smrt Stambolijskega, ker pravica še ni umrla!

Stambolijski in komunizem.

Pri nas so hoteli beograjski viastodržci ubiti komunizem s silo, na Bolgarskem pa ga je hotel zatreti Stambolijski z mirnimi sredstvi, s silo misli. V ta namen je bil izdan sledeč zakon, ki je tako zanimiv, da ga priobčujemo v celoti.

1. V vseh bolgarskih vaseh, kjer je več ko 10 volilcev komunistov se ustanovi komuna in sicer na ta način, da se komunistizira vse premočno in nepremično premoženje komunistov.

2. Mestni vaški sveti izvrše konfiskacijo (zaplembo) premoženja, dohodkov in pohištva vseh pristašev komunizma.

3. Komune upravlja mestna sovjetska oblast, ki jo tvorijo: predstavnik vsakega občinskega sovjeta, predstavnik oblasti in trije izvoljeni komunisti. Volitje jih polnopravni ljudje, pa tudi žene in otroci.

4. Konfiscirajo se samo imetja pristašev komunizma in komuno tvorijo samo oni.

5. Pravico podedovanja izgube vsi člani rodbin, ki so komunisti, njihov del pa pripade komuni.

6. V komuni žive vsi po istih pravilih, delajo pod nadzorstvom gotov čas, prejemajo hrano in vse potrebščine na posebne kupone iz skladišč komune. Vsi, ki žive v komuni in ki bi se hranili tudi drugod, bodo ustreljeni.

7. Temu zakonu se prilaga poseben pravilnik. Pri izdelavi pravilnika se je oziralo na metode in principe komunizma na Bolgarskem. Zakon se prične izvrševati 6 mesecev po njegovem sprejetju. Do tega časa pa se morajo pripraviti seznaniti vseh komunistov na vaseh in njihovega imetja.

Tako bi Stambolijski komuniste prisilil, da v življenju pokažejo, če je njihov nauk pravilen.

S Stambolijskim je legel v grob tudi ta, sicer radikalen, toda koristen zakon.

Turški Pavliha.

Bolezen Nasradina-hodže.

Bilo je v mesecu ramazanu. Nekl človek vidi Nasradina-hodžo, da je ob zapovedanem postu in ga vpraša:
 »Zakaj se ne postiš?«
 »Imam poseben vzrok, da se ne postim,« odvrne Nasradin-hodža.
 »Kakšen vzrok?«
 »Bolam sem,« odgovori Nasradin-hodža.
 »Kakšno bolezen imaš?«
 »Trebušno praznoto,« odvrne Nasradin-hodža.

Nasradin-hodža se hoče naučiti plavanja. Nasradin-hodža se hoče kopati in gre k neki vodi, kjer so se kopali že drugi. Skoči v vodo in se začne potapljati. Ko ga navzoči izvlečejo iz vode, ga jezno vprašajo:

»Čemu, vraga, skačeš v vodo, če ne znaš plavati?«

»A kako naj se naučim plavati, če ne skočim v vodo?« odvrne Nasradin-hodža.

Nasradin-hodža in njegov upnik.

Pride upnik Nasradina-hodže in potrka na vrata. Nasradin-hodža pomoli glavo skozi okno, da vidi, kdo je prišel. Ko zagleda upnika, se hitro skrije in pošlje ženo k vratom.

Žena odpre vrata in vpraša:

»Kaj hočeš?«

»Hodžo iščem.«

»Ni ga doma.«

»A kje je?«

»Nekam je odšel.«

Nato reče upnik:

»Povej hodži, naj gre, kamor hoče, a kadar gre od doma, naj ne pozabi glave za oknom.«

Nasradin-hodža izplača sodnika.

Nekega dne sedi Nasradin-hodža pred kavarno in se nekam zamisli. Pa se prikrade skrivaj za njegovim hrbtom neki znanec in mu pripelje od zadaj krepko zausnico. Nasradin-hodža poskoči, ga zgrabi in ga tira pred sodnika na tožbo. A sodnik je bil z onim človekom v sorodstvu in mu je hotel pomagati.

Sodnik vzame knjigo in išče, dokler ne najde onega mesta, katero je iskal in ga pokazuje Nasradinu-hodži:

»Praviš, da te je ta človek udaril; eva, tu pogled, tu stoji napisano: Za eno zausnico en groš globe.«

Nato se obrne sodnik k obtožencu in mu reče:

»Ne morem drugače, takoj moraš plačati hodži en groš globe.«

Oni pa išče in išče po žepih, a ne najde niti facka in zaprosi sodnika, naj ga pu-

sti za trenotek domov, da prinese globo. Sodnik mu dovoli in oni odide.

Nasradin-hodža in sodnik ostaneta sama in čakata. Že sta se naveličala in obema se dremlje.

Tedaj se Nasradin-hodža polagoma dvigne, se tiho približa sodniku, ki je zadržal in mu nenadoma z vso močjo pripelje zausnico.

Sodnik pa poskoči, zdvija in zakriči na Nasradina-hodžo:

»Kaj, vraga, delaš?!«

A Nasradin-hodža mu odvrne povsem mirno:

»Kaj naj bi delal, gospod sodnik?! Zaposlen človek sem, tu pa sedim zastoj in brez dela! Zato te prosim, kadar prinese oni človek globo, vzemi jo ti in Bog naj ti jo blagoslovi, jaz pa grem, res mi ni, da bi čakal.«

Nato se obrne in odide iz sodišča.

LJUDJE, KATERI MISLIJO, vedo, da negovana, zdrava koža pospešuje zdravje in naredi pred prehlajenjem manj občutljivo. Za pravo telesno negovanje so preizkušena čez 25 let priljubljena prava negovanja lepote: lekarnarja Feller: Elza-obrazna in kožo obvarujoča pomada (2 lončka s pakovanjem in poštnino 25 dinarjev); Elza-pomada za rast las (2 lončka s pakovanjem in poštnino 35 dinarjev); najmočnejša Elza-kolonska voda 15 dinarjev; Elza-voda za usta 12 dinarjev; Elza-liljno mleko 6 dinarjev in drugi Elza-preparati izpolnijo vsi svojo dolžnost! Adresirati: EUGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA DONJA, Elzatrž št. 344, Hrvatsko.

Krava s teletom se prodaja. Zgornja Šiška 32.

Gasilna društva! Pozor!

Gasilske diplome in razglednice kina v zalogi H. ZUPAN, knjigozvez, Ljubljana, Tržaška c. 24.

Občini Zabukovje

v St. Lenartu nad Sevnico so vsled odredbe ministrstva trgovine in industrije oddelek v Ljubljani z dne 20. aprila 1923 št. 2239 dovoljeni štirje letni živinski semnji. Prvi sejem bo v sredo dne 18. julija t. l. v St. Lenartu.

Prodajalci in kupci se ujedno vabijo. Ostali sejmi bodo: na dan 3. aprila, 20. septembra in 6. novembra.

Perutnino

kokoši, piščance, race kupuje po najvišjih dnevnih cenah vsako sredo in soboto I. Slamčič, Glince št. 213.

Pozor, kmetovalci!

zelo lepa semenska ajda se dopi po najnižjih cenah pri

„**Ekonomu**“, osrednji gosp. zadrugi v Ljubljani, Kolodvorska ulica št. 7.

Kostanjev les

za tanja kupujem vsako množino. Ponudbe z omo franko vagon v Sloveniji in množino na RUDOLF ZORÉ & Komp., Ljubljana, Gledališka ulica št. 7/II.

K. & R. JEŽEK, MARIBOR

Melje št. 103

Izvršujemo vse vrste poljedelskih strojev,

kakor: pluge, brane, valje, kultivatorje, sejalne stroje, okopače, kosilne stroje, mlačilnice za ročne, vitelni in motorni pogon, motorje na bencin in sesalni plin, parne lokomobile, slameraznice, reporeznice, drobilne mline, koruzne robnarje, sadne mline, žitne čistilnice, vinske preše, mline za grozdje, sesalke, kotle, parilnice i. t. d.

Kompletne žage, mline, opekarne, armature za krožne peči in sploh vse dele transmisij za tovarne, astna moderna livarna železa in kovin. Cene zmerno!

Zahtevajte prospekte in ponudbe.

Umetno in naravno bosansko in francosko mlinsko kamenje.

Priznано najboljšo

peklenske kose (Höllensensen), priporoča založnik in samoprodaja te znamke za Jugoslavijo, trgovka F. S. ŠRABAR, Višnja gora. Preprodajalcem ugodne cene!

Rumno, janež, rdečo deteljo, semenjsko ajdo, lipovo cvetje, suhe gobe i. t. d.

plačuje najbolje SEVER & KOMP. Ljubljana, Wolfova ul. št. 12.

Kupuj domače milo, ne tuje, importirano! Kupuj dobro milo, ker je isto najcenejše! Kupuj „GAZELA-milo“:

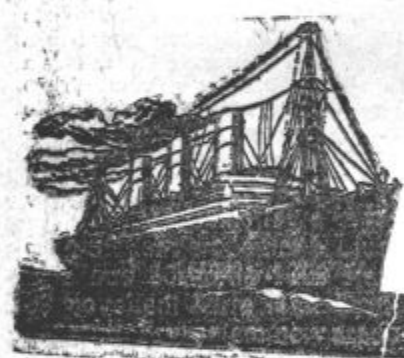
Podpirajte „Jugoslovansko Matico“!

Najboljši dalmatinski portland cement iz splitske tovarne oddaja EKONOM, osrednja gospodarska zadruga v Ljubljani, Kolodvorska ulica št. 7.

Koranit!

Najboljši material za pokrivanje streh. Prevzamem tudi črnopokrivaška dela, strehe iz lesnega cementa in strešne lepenke.

Skladišče: Maks Ussar Maribor Gregorčičeva ul. št. 17

Hamburg Amerika linija

United American lines inc.

Filijalka Simon Kmetec, Ljubljana, Kolodvorska ul. 26.

Sprejemna postaja v južno in severno Ameriko, izdaja točno pojasnila in prodaja vozne liste. Odhod iz Ljubljane vsaki teden.

Glavno zastopstvo za Jugoslavijo: J. G. Drašković, Zagreb, „B“ cesta pri državnem kolodvoru.

PODRUŽNICE: Beograd: Balkanska ulica 25. Sušak: Jovo G. Ivošević, Karolinška cesta 160. Split: Anže Bulić, Dvoklečjanova obala 18. Gruž: Ivo Lovričević, Brijuni: Gjorgje J. Dimitrijevič & Komp., Bulevard Kralja Aleksandra 187. Val, Bečkerek: Dušan Lj. Mihajlovič, Trg Kralja Petra 4.

Potnike do Hamburga spremlja družbeni uradnik.

Jadranska banka a. d. Beograd

Dionička glavica: Din 60,000.000. Rezerva: Din 32,515.000.

Podružnice:

Bled	Jejsa	Kranj	Prevalje
Cavtat	Jesenice	Ljubljana	Sarajevo
Celje	Korčula	Maribor	Split
Dubrovnik	Kotor	Metković	Šibenik
Erečegnovi			Zagreb

Amerikanski odio.

Naslov za brzojave: JADRANSKA.

Afilirani zavodi:

JADRANSKA BANKA: Trst, Opatija, Wien, Zadar.
 FRANK SAKSER STATE BANK, Cortlandt Street 82, New-York City.
 Veza za Južno Ameriko:
 BANCO YUGOSLAVO DE CHILE, Valparaiso, Antofagasta, Punta Arenas, Puerto Natales, Porvenir.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Delniška glavica Din 25,000.000
 Skupne rezerve: nad Din 20,000.000

Centrala: Ljubljana-Dunajska cesta
 Podružnice: Brežice, Celje, Gorica, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Brzojavni naslov: Banka Ljubljana
 Tel. št. 261, 413, 502, 503 in 504.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje.

TRGOVSKA BANKA D. D., LJUBLJANA

PODRUŽNICE:

Maribor
 Novo mesto
 Rakek
 Slovenjgradec
 Slovenska Bistrica

Šelenburgova ulica št. 1

(PREJ SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA)

KAPITAL in REZERVE Din 17,500.000.—

Izvršuje vse bančne posle najtočnejše in najkulantneje.

Brzojavi: Trgovska

Telefoni: 139, 146, 458

EKSPozITURE:

Konjice
 Meža-Dravograd
 Ljubljana (menjalnica v Kolodvorski ulici)